

вление, което е до край сравнено съ пръво-то доказвася такожде, че е обла равнина-та на Земѣ-тѣ, и что тая облость пропада между звѣздѣ-тѣ и пѣтника (чрѣт. 2).

12. Тѣя две явленія, отъ които пръво-то ся вижда спорядъ всички-ты посоки, сирѣчь отъ Вѣстокъ камъ Западъ, ако трѣгне нѣкой, или отъ Сѣверъ камъ Югъ; а второ-то само отъ Сѣверъ камъ Югъ, ставать всякога спорядъ истый начинъ. Притова прѣдмѣти-ти ся възвышявать или снижявать, показватся или изгубвать, почти всякога еднакво и сравнено съ прѣмѣстваніе-то на зрителя имъ; оттова трѣбваше да размыслять, че облость-та на Земѣ-тѣ е на-сждѣ подобна, и что приличя на клѣбо. На това размыслеваніе ся увѣрихъ испрво: отъ прѣплаванія около Земѣ-тѣ, ставаны спорядъ различни посоки, зачто пѣтници отъ Вѣстокъ или отъ Западъ ся завръщать отъ наспоряднѣ-тѣ странѣ; и второ, отъ образа на земнѣ-тѣ сѣнкѣ въ станваны-ты намѣста дунны затулванія. Тѣя затулванія ся случявать, кога Луна-та прѣмине задъ Земѣ-тѣ (или съ други рѣчи, кога Земя-та дохожда между Лунѣ-тѣ и Слънце-то); тога си Земя-та въспира слънчевѣ-тѣ свѣтлость да стигне въ нѣкоиѣ кои-годѣ странѣ на Лунѣ-тѣ, та оттова остава тъмна и засѣнчанѣ; а сѣнка-та на Земѣ-тѣ, отврѣлевана възъ Лунѣ-тѣ, виждася всякога крѣговитѣ, каква и да е страна отъ земнѣ-тѣ равнинѣ ся случи прѣдмѣтъ на Лунѣ-тѣ; това е вѣрно доказателство, че тя е обла.

13. Кога ся увѣримъ еднажъ, че Земя-та е обла, можемъ проумѣемъ и съ кой начинъ е възможно да ся прѣмѣри и продлѣженіе-то и'. Полагася раздѣлена, както и всяко друго нѣчто дѣто е крѣговито, на 360 равны части, които ся наричять стѣпове, всякой стѣпъ пакъ раздѣленъ на 60 минути, и всякоя минута на 60 секунды, и зачтото възвышяваніе-то или снижяваніе-то на звѣзды-ты (11) сѣ всякога